

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 5. 12. 2011 návrh **předsedy Městského soudu v Praze** na zahájení kárného řízení ze dne 6. 6. 2011, proti **JUDr. M. R.**, soudci Obvodního soudu pro Prahu 2, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. M. R.,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 2,

s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m , ž e

poté, kdy v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 2 T 157/2010 rozhodl dne 19. 10. 2010 o ponechání obžalovaných ve vazbě, a přestože proti tomuto rozhodnutí byly v období od 26. 10. 2010 do 1. 11. 2010 podány stížnosti, předložil tyto stížnosti Městskému soudu v Praze k rozhodnutí až dne 19. 5. 2011,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce vyplývající z § 71 trestního řádu a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za to se mu ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

důtka.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Kárně obviněný soudce dle návrhu na zahájení kárného řízení v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 2 T 157/2010 předsedal senátu, který dne 19. 10. 2010 rozhodoval o vazbě 10 obžalovaných osob a svým rozhodnutím je ponechal ve vazbě. Dne 26. 10. 2010 byla soudu doručena stížnost obžalovaného Ch. P. (který vzal svou stížnost zpět dne 17. 5. 2011) a obžalované M. V., dne 27. 10. 2010 obdržel soud stížnost obžalovaného V. G. N., dne 1. 11. 2010 obdržel soud stížnost obžalovaného L. V. D. a obžalovaného S. C. Všechny tyto stížnosti směřovaly do výroku výše uvedeného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 2 T 157/2010 ze dne 19. 10. 2010. Přestože ustanovení § 71 odst. 1 trestního řádu výslovně ukládá vyřizovat vazební věci přednostně s největším urychlením, JUDr. R. předložil tyto stížnosti Městskému soudu v Praze až dne 19. 5. 2011, tedy po téměř 7 měsících od jejich podání. Obžalovaní byli po tuto dobu drženi ve vazbě, aniž by JUDr. R. v přiměřené lhůtě umožnil nadřízenému soudu tyto stížnosti projednat a přezkoumat tak důvody vazby. Městský soud v Praze projednal stížnosti pod sp. zn. 9 To 201/2011 dne 27. 5. 2011, tímto rozhodnutím dva obžalované propustil na svobodu.

Dle navrhovatele kárně obviněný soudce uvedeným jednáním zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 71 odst. 1 trestního řádu, za což mu navrhuje uložit kárné opatření podle 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu o 25 % na dobu 1 roku. Navrhovatel zdůrazňuje závažnost kárného provinění, kdy ani minulé probíhající kárné řízení, ani dříve uložené výtky předsedou Obvodního soudu pro Prahu 2 nevedlo k požadované změně přístupu JUDr. M. R. k plnění jeho povinností, zejména vyvarování se průtahů v řízení.

V odůvodnění navrhovatel dále uvedl, že JUDr. M. R. působí ve funkci předsedy senátu 2 T Obvodního soudu pro Prahu 2 od 1. 1. 2004. Délkou praxe soudce patří mezi nejzkušenější soudce trestního úseku tohoto soudu. Jeho činnost nevykazovala

podstatné problémy až do roku 2006. Dne 13. 1. 2006 byla kárně obviněnému soudci předsedou Obvodního soudu pro Prahu 2 udělena výtka dle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. za nečinnost ve třech trestních věcech (sp. zn. Spr 122/2006). Další výtka dle téhož ustanovení mu byla udělena dne 3. 1. 2008, důvodem byla nečinnost při vyhotovování rozhodnutí v šesti věcech a nečinnost v jedné trestní věci. V roce 2009 se projevíly v činnosti kárně obviněného soudce další závažnější problémy, předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 proto podal dne 25. 2. 2009 návrh na zahájení kárného řízení z důvodu nevyhotovení přibližně 25 rozhodnutí ve lhůtě stanovené trestním řádem. Věc byla vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 11 Kss 5/2009, kárné řízení bylo z důvodu zpětvzetí návrhu dne 8. 12. 2010 zastaveno. Dle názoru navrhovatele na JUDr. R. bohužel nezapůsobilo ani předchozí zahájení kárného řízení, ani udělené výtky a způsobil významné průtahy při předložení stížností Městskému soudu v Praze ve vazební věci vedené pod sp. zn. 2 T 157/2010.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření ze dne 15. 7. 2011 poukázal na složitost věci vedené pod sp. zn. 2 T 157/2010. Ve věci bylo obžalovaných 9 zahraničních osob a 2 čeští občané ze závažné trestné činnosti [krádež dle § 247 odst. 3 písm. a) trestního zákona spáchaná v organizované skupině]. Dne 18. 10. 2010 byl ve věci vyhlášen rozsudek, ve kterém byly odsouzeným uloženy tresty vysoce převyšující dobu trvání vazební lhůty. Ve věci bylo kromě stížností obžalovaných podáno odvolání státního zástupce do výroku o trestu u obž. V. a odvolání obž. V. a obž. N. proti výrokům o vině a trestu. Dne 26. 10. 2010 byla soudu doručena stížnost obž. N. proti usnesení o ponechání ve vazbě, dne 27. 10. 2010 pak stejná stížnost podaná obž. V. V této době soudce vyhotovoval písemné znění rozsudku, pro většinu obžalovaných byl povinen zajistit jeho překlad, který musel být urgován. V mezidobí bylo se spisem stále aktivně pracováno, neboť někteří obžalovaní brali zpět své stížnosti proti usnesení o ponechání ve vazbě, brali zpět podaná odvolání, někteří po nabytí právních mocí rozhodnutí o trestech žádali o vydání k výkonu trestu do domovského státu. Kárně obviněný soudce tak rozhodoval o zpětvzetí stížností i odvolání, zasílal části spisu Ministerstvu spravedlnosti k řešení vydání obžalovaných, nechával překládat potřebné listiny k vydávacímu řízení, vyjadřoval se k dovolání a mimořádným opravným prostředkům u vydávacího řízení, byl opakovaně obesílán advokáty odsouzených, urgován pracovníky Ministerstva spravedlnosti o doplnění a překlady listin požadovaných směrnicemi ministerstva a povinován k vyjadřování Kanceláři prezidenta republiky k podaným milostem, v neposlední řadě řešil žádosti o zrušení výkonů trestů vyhoštění a urgoval překlady rozsudku a nakonec i samotného usnesení o ponechání ve vazbě.

Tyto činnosti kárně obviněný soudce vykonával v období 19. 10. 2010 – 19. 5. 2011, kdy byly Městskému soudu v Praze zaslány stížnosti obžalovaných společně s odvoláními proti rozsudku. Rozsudek se dále celou dobu nedařilo doručovat obž. E. K. Dne 5. 5. 2011 byl na tohoto obžalovaného vydán příkaz k zatčení, který dosud nebyl realizován. Dne 19. 5. 2011 byla Městskému soudu v Praze předložena odvolání a stížnosti obžalovaných, Městský soud v Praze věc ohledně odvolání vrátil bez věcného vyřízení s námitkou, aby byla věc E. K. vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a pak teprve věc

předložena zpět. Kárně obviněný soudce o tom rozhodl usnesením ze dne 6. 6. 2011, poté věc opět předložil městskému soudu.

Následně soud zjistil, že dne 27. 5. 2011 byli z vazby propuštěni obž. V. a obž. N. Kárně obviněný soudce k tomu podotýká, že dle § 71 odst. 6 trestního řádu, ponechá-li soud obžalované ve vazbě, je povinen postupovat obdobně jako v § 71 odst. 4 trestního řádu, dle něhož musí soud nejpozději do 3 měsíců po právní moci původního rozhodnutí o ponechání ve vazbě rozhodnout o tom, zda se obžalovaní ponechávají i nadále ve vazbě nebo propouští na svobodu. Soud měl tedy dle kárně obviněného soudce teoreticky dne 19. 1. 2011 rozhodovat o vazební lhůtě, jenže tehdy ještě nebylo v právní moci rozhodnutí ze dne 19. 10. 2010. Teoreticky mohla být stížnost obž. V. (kde nebylo nutné pořizovat překlad) předložena městskému soudu kurýrem ihned po doručení písemného vyhotovení (zřejmě v listopadu 2011). Stížnost obž. N. nemohla být takto předložena, protože usnesení nebylo přeloženo do rumunštiny, překlad byl soudu doručen až po opakovaných urgencích v únoru 2011, teprve potom mohlo být rozesláno. Pak mohla být stížnost městskému soudu předložena. Pokud by soud stížnost zamítl, mohli by obžalovaní podat žádost o propuštění, nebo by soud rozhodoval dle § 71 odst. 6 trestního řádu nejpozději teoreticky v dubnu 2011 (pokud by městský soud nerozhodl o propuštění z vazby na svobodu). Rozsudek byl po urgencích přeložen v lednu 2011, následně rozeslán obžalovaným v překladech. Z původních teoretických 7 měsíců u obou obžalovaných, uvedených záměrně v návrhu na zahájení kárného řízení, je 6 měsíců u obž. V. a 3 měsíce u obž. N. Kárně obviněný soudce klade otázku, zda by bylo účelné zasílat stížnosti odděleně. Ke každé zvlášť by musela být vyhotovena zvláštní kopie spisu o několika stovkách stran, což by nebylo účelné a hospodárné. Dle JUDr. R. bylo účelnější doručit rozsudek a zaslat vše Městskému soudu v Praze souhrnně, zvláště pokud tresty značně převyšovaly vazební lhůty a tyto byly schopné započtení.

V senátě kárně obviněného soudce jsou vyřizovány, kromě jiných, i věci rovnající se rozsahem i složitostí věcem spadajícím do věcné příslušnosti krajského soudu (§ 17 odst. 1 trestního řádu). Kárně obviněný soudce uvádí konkrétní příklady jím projednávaných věcí, k prokázání svého tvrzení navrhuje provedení důkazů obžalobami v celkem 6 věcech.

Kárně obviněný soudce připouští, že v dané věci došlo k překročení obvyklých lhůt pro předložení věci městskému soudu. Doznává tedy, s ohledem na všechny uvedené okolnosti, že porušil povinnosti soudce, neboť nedbal lhůt jednotlivých, ale souhrnných, a preferoval praktickou a hospodárnou stránku věci, přičemž podcenil časové hledisko omezení osobní svobody započitatelné do výkonu trestu odnětí svobody. Pokud budou v budoucnu obž. N. a V. pravomocně odsouzeni k nepodmíněným trestům odnětí svobody, byť na samé dolní hranici trestních sazeb, i tehdy budou vazební lhůty započitatelné do výkonů trestů a obžalovaní nebudou úspěšní s případnými žalobami proti státu za případný nesprávný úřední postup. Ani v případě zproštění viny, byť částečného, nebude možno v budoucnu s úspěchem dovést, že si vazební řízení nezavinili, což je nutná podmínka pro úspěšnost žaloby pro majetkovou i nemajetkovou újmu vůči státu. Z toho kárně obviněný soudce dovozuje, že samotné projednání věci před kárným senátem bude postačujícím postihem, s přihlédnutím k tomu, že se na něho hledí, jako kdyby zatím nebyl kárně projednáván. Kárně obviněný soudce považuje navrženou sankci za nepřiměřeně tvrdou, neadekvátní vytýkanému pochybení. Domnívá se, že za situace, kdy

na všech svých kauzách nad rámec svých povinností pracoval v době několika let, která by měla u každého výrazný negativní vliv na pracovní výkonnost, odvedl potřebný výkon a pouze část svých povinností nenaplnil zcela, lze podání kárného návrhu označit za formalismus, jak obdobné situace označil Ústavní soud ve svých nálezech.

Kárně obviněný soudce nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že od roku 2006 u něj docházelo k výrazným problémům, důtky mu byly uloženy za méně závažná pochybení. Je soudcem Obvodního soudu pro Prahu 2 od roku 1995, své povinnosti vždy plnil řádně. Pro tento soud a činnost zdejších soudců byl zlomovým rok 2007, kdy agenda soudu a i jeho senátu vzrostla měsíčně i meziročně trojnásobně. Způsobil to vzrůstající nápad díky novelizované dopravní agendě, ke které je tento soud příslušný pro oblast tzv. „velké Prahy“. Vyřizování této agendy je kromě rozhodovací činnosti spojeno i s obrovským nárůstem porozsudkové agendy a vykonávacího řízení. To je z velké části rozhodováno soudci, vyšší soudní úředníci a soudní tajemníci pomáhají pouze částečně. U Obvodního soudu pro Prahu 2 neexistují minitýmy, v daném období (ani dnes) tedy kárně obviněný soudce neměl k dispozici asistenta ani justičního čekatela.

Dle názoru kárně obviněného soudce nejsou ve vztahu k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 přijímána žádná skutečně efektivní koncepční opatření, aby bylo dlouhodobě sníženo zatížení všech soudců a administrativy soudu. Pravidelně jsou prováděny pouze prověrky ze strany městského soudu.

Dle kárně obviněného soudce kárný návrh neposkytuje oporu pro uložení navrhované sankce, při zohlednění polehčujících okolností přichází v úvahu uložení důtky. S ohledem na nadprůměrné množství věcí, které v posledních letech rozhodl, se nejedná o pochybení nijak zvlášť velkého rozsahu.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 5. 12. 2011 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením.

Kárně obviněný soudce v rámci výsledku odkázal na své písemné vyjádření. Dále zdůraznil, že s předmětným spisem bylo neustále pracováno, bylo v něm činěno mnoho úkonů, řešily se zde i jiné otázky nežli rozhodování o vazbě. Poukázal též na vliv velkého pracovního zatížení, zejména od roku 2007, a specifika práce na Obvodním soudě pro Prahu 2. Nepovažuje za vhodné ze strany navrhovatele upozorňovat na předchozí kárné řízení, neboť dle jeho názoru bylo navrhovatelem zastaveno po uvážení, že jeho vedení není namístě.

Ohledně jednání popsaného v návrhu na zahájení řízení připouští, že tento skutek se stal, je ochoten za něj nést odpovědnost.

Dále byly provedeny důkazy konstatováním listin, které k návrhu připojil navrhovatel. Jednalo se o správní spisy Obvodního soudu pro Prahu 2 vedené pod sp. zn. Spr 122/2006, Spr 16/2008, Spr 228/2009. Obsahem spisů zn. Spr 122/2006 a zn. Spr.

16/2008 jsou výtky udělené předsedou Obvodního soudu pro Prahu 2 kárně obviněnému soudci. První výtka (tj. Spr. 122/2006) ze dne 13. 1. 2006 byla udělena za průtahy ve dvou trestních věcech, dále za nedodržení lhůty stanovené § 181 odst. 3 trestního řádu v jedné trestní věci. Druhá výtka byla udělena navrhovatelem dne 3. 1. 2008 za nedodržení lhůty stanovené trestním řádem k vyhotovení rozhodnutí v celkem 6 věcech, dále za průtahy v jedné trestní věci. Spis vedený Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. Spr. 228/2009 obsahuje dokumentaci k návrhu na zahájení kárného řízení, který byl podán v roce 2009. Řízení bylo na základě zpětvzetí ze dne 19. 10. 2010 zastaveno. Navrhovatel ve zpětvzetí uvedl, že kárně obviněný soudce vytykána pochybení napravil, jeho činnost se v tomto směru zlepšila. Poukázal též na relativně dlouhou dobu 2 let od uplynutí zahájení kárného řízení, i z tohoto důvodu nepovažoval jeho další vedení za vhodné.

Navrhovatel dále žádal provést důkaz obsahem rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 9 To 202/2011 ze dne 27. 5. 2011. Městský soud v této věci rozhodoval o stížnostech 4 obžalovaných podaných proti usnesení vydanému kárně obviněným soudcem v trestní věci sp. zn. 2 T 157/2010, o ponechání obžalovaných ve vazbě, přičemž dva obžalované propustil z vazby, zbývající 2 stížnosti zamítl. Městský soud v odůvodnění uvedl, že o stížnostech rozhoduje s časovým odstupem 7 měsíců od jejich podání. Ohledně 2 obžalovaných, u nichž rozhodl o propuštění z vazby, konstatoval, že v době rozhodnutí prvostupňového soudu o trvání vazby šlo o správné rozhodnutí, námítky vznesené ve stížnostech by nemohly být uznány jako důvodné. O jejich vazbě však vzhledem k pozdnímu předložení stížností nebylo od 19. 10. 2010 rozhodováno, což je v rozporu s trestním řádem, který ukládá nejpozději do tří měsíců znovu rozhodnout o tom, zda se obžalovaný ponechává nadále ve vazbě, nebo má být propuštěn. Není-li z nějakého důvodu rozhodnuto ve stanovených lhůtách, že se obžalovaní ponechávají ve vazbě, je nutno učinit opatření k jejich propuštění na svobodu, k čemuž došlo v dané věci.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 vedeného pod sp. zn. 2 T 157/2010 byly kárným senátem ověřeny skutečnosti uvedené v návrhu na zahájení řízení i ve vyjádření kárně obviněného soudce. Za relevantní lze považovat část spisu zahrnující úkony kárně obviněného soudce v období od 18. 10. 2010 do 19. 2. 2011, kdy dle navrhovatele došlo k prodlení s předložením stížností obžalovaných. Dle kárně obviněného soudce však se spisem intenzivně pracoval a nebylo hospodárné jej před ukončením potřebných úkonů předkládat městskému soudu. Jedná se o část spisu od č. l. 1864 do č. l. 2164. Kárný senát konstatoval, že se s touto částí spisu podrobně seznámil, žádný z účastníků nežádal při ústním jednání přečtení spisu jako celku či určitého dokumentu.

Kárně obviněný soudce navrhl provést důkaz obsahem statistik, dle nichž činil jeho průměrný měsíční nápad v roce 2008 cca 40 věcí, v roce 2009 cca 37 věcí, v roce 2010 cca 31 věcí. Dle grafu znázorňujícího nápad trestních věcí u pražských obvodních soudů za rok 2009 počet věcí napadajících Obvodnímu soudu pro Prahu 2 výrazně převyšuje nápad ostatních soudů. Dále JUDr. R. předložil obžaloby v celkem 6 věcech, v nichž rozhodoval v období roku 2006, 2008, 2009, 2010, 2011. Prokazují složitost jím rozhodovaných věcí, jedná se o mnohastránkové obžaloby, s rozsáhlými návrhy na dokazování. Žádný z účastníků nežádal z těchto dokumentů konstatovat podrobněji další údaje, jejich obsah nebyl zpochybněn.

Navrhovatel k provedeným důkazům a přednesům kárně obviněného soudce uvedl, že soudci trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 2 skutečně vyřizují početně vyšší počet věcí, nežli soudci na ostatních soudech, jedná se však o dopravní agendu, která je svou povahou jednoduchá a nenáročná. Dle jeho názoru byl ze strany Obvodního soudu pro Prahu 2 v minulosti odmítnut návrh na přerozdělení této agendy mezi ostatní pražské soudy. Počet administrativních pracovníků na Obvodním soudu pro Prahu 2 považuje za srovnatelný s jinými soudy. Nejedná se sice o optimální stav, ale to samo o sobě není důvodem k neplnění povinností soudce.

Kárně obviněný soudce tomuto názoru oponoval. Označení dopravní agendy za bagatelní z důvodu jednoduchosti projednávaných věcí, které končí většinou trestním příkazem, považuje za výraz neznalosti. Problematika dopravních nehod nezahrnuje v žádném případě pouze jednoduché věci. Pokud jsou podmínky pro vydání trestního příkazu, velmi často je podáván odpor, neboť uložení trestu zákazu činnosti řidiči nehodlají akceptovat. V řízení se musí dokazovat mnoho specifických skutečností (míra požitého alkoholu, technické záležitosti týkající se vozidel, atd.). Z tohoto důvodu má specializace u jednoho soudu smysl, neboť je zde možno soustředit nejen znalce a policisty znalé této problematiky, ale i státní zástupce s tímto zaměřením. Otázka specializace Obvodního soudu pro Prahu 2 na tuto agendu je však dlouhodobě a demagogicky dezinterpretována.

Na dotaz předsedkyně senátu oba účastníci uvedli, že nemají další návrhy na doplnění dokazování, které bylo tímto ukončeno.

Navrhovatel ve své závěrečné řeči zdůraznil, že dle jeho názoru bylo v průběhu tohoto jednání kárné provinění JUDr. R. prokázáno. Dle § 81 odst. 1 trestního řádu jsou orgány činné v trestním řízení povinny vyřizovat vazební věci s maximálním urychlením. JUDr. Milan R. patří ke zkušeným trestním soudcům, vzhledem ke svým zkušenostem si tedy musel být vědom skutečnosti, že pokud by předložil spis městskému soudu k rozhodnutí o stížnostech s poznámkou, že se spisem potřebuje pracovat, aby mohl vyhotovit rozsudek či rozhodnout o dalších návrzích na vazbu, byl by mu ten spis městským soudem vrácen ve lhůtě 1 až 2 týdnů. Ve věci je podstatné, že nečinnost kárně obviněného soudce vedla k propuštění nejméně dvou lidí z vazby.

Navrhovatel přistoupil k podání návrhu na zahájení kárného řízení i z toho důvodu, že se jedná o opakované porušování povinností kárně obviněným soudcem, které mu bylo v minulosti již vytýkáno. Domnívá se, že JUDr. R. se dopustil v projednávané věci kárného provinění, za které mu navrhuje uložit kárné opatření v souladu s § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu o 25 % na dobu jednoho roku.

Kárně obviněný soudce v závěrečné řeči připustil, že skutek popsany navrhovatelem v kárném návrhu se stal. Upozornil však na to, že veškeré předchozí výtky udělené mu vedením soudu se týkaly nevyhotovení rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Vždy však bylo konstatováno, že mohl o prodloužení této lhůty požádat předsedu soudu a bylo by mu vyhověno. Vzhledem k tomu, že toto nečinil, byl jeho postup označen jako pochybení. V této věci se však jedná o zcela jiný problém. Ve vztahu k navrhovanému kárnému opatření zdůraznil, že je na něj dle zákona nutno hledět, jako by se jednalo o první kárné řízení před soudem. Jestliže je navrhováno snížení platu v téměř nejvyšší výměře, považuje

to za nepřiměřené. Domnívá se, že samotné projednání před kárným senátem je pro něho dostatečným důsledkem.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Kárným senátem bylo nejprve ověřeno zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Navrhovatel se o pochybení kárně obviněného soudce, pro které podal návrh na zahájení kárného řízení, dozvěděl nejdříve dne 27. 5. 2011, kdy bylo vydáno usnesení Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 To 202/2011. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán dne 10. 6. 2011, byla šestiměsíční subjektivní lhůta zachována. Kárný senát v rámci ověření podmínek řízení dospěl též k závěru o zachování objektivní lhůty, neboť kárně obviněnému soudci byla vytýkána nečinnost v období 26. 10. 2010 – 19. 5. 2011, tedy bez pochybností v časovém rámci tří let před 10. 6. 2011.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo tvrzení navrhovatele ohledně postupu kárně obviněného soudce ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. 2 T 157/2010, který byl popsán v návrhu na zahájení kárného řízení. Kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

V řízení bylo prokázáno, že v trestní věci vedené pod sp. zn. 2 T 157/2010, kterou měl přidělenou k rozhodnutí kárně obviněný soudce, nebyly Městskému soudu v Praze předloženy stížnosti obžalovaných podané proti usnesení o jejich ponechání ve vazbě bezprostředně po jejich podání, nýbrž po uplynutí několika měsíců. V důsledku nerozhodnutí o vazbě ve lhůtách stanovených trestním řádem došlo k propuštění 2 obžalovaných na svobodu, což bylo výslovně vyjádřeno v odůvodnění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2011, sp. zn. 9 To 202/2011.

Ve věci je nesporné, že orgány činné v trestním řízení, tj. včetně soudu, jsou povinny vyřizovat vazební věci přednostně a s nejvyšším urychlením (§ 71 odst. 1 trestního řádu). Kárně obviněný soudce si byl této povinnosti vědom, stejně tak jako skutečnosti, že po vydání rozhodnutí o ponechání obžalovaných ve vazbě musí být o tomto nejpozději do tří měsíců opět rozhodnuto. Pokud se tak nestane, dochází k porušení práva osoby umístěné ve vazbě zakotveného v čl. 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dle něhož lze držet ve vazbě pouze z důvodů a na dobu stanovenou zákonem a na základě rozhodnutí soudu. Kárně obviněný soudce nepředložil městskému soudu stížnosti proti rozhodnutí o ponechání ve vazbě včas a tím zavinil, že se dva obžalovaní ocitli ve vazbě bez zákonného podkladu a bylo nutno je propustit na svobodu. Je tedy zřejmé, že ze strany JUDr. R. došlo k porušení povinností soudce, které mu ukládá trestní řád, konkrétně v ustanovení § 71 odst. 1 trestního řádu.

Kárně obviněný soudce odkázal na složitost projednávané věci a zejména četnost úkonů, které byly v této věci činěny po celé období od října 2010 do května 2011. Kárný senát však dospěl k závěru, že i přes složitost projednávané věci nelze opomenout povinnost jednat ve vazebních věcech s největším urychlením, zejména s ohledem na zákonem stanovené krátké lhůty. Přestože tedy bylo předložení stížností proti napadenému usnesení spojeno s obtížemi, s provedením časově i finančně náročných úkonů, bylo povinností kárně obviněného soudce je učinit a zajistit tak rozhodování o vazbě v zákonem stanovených lhůtách, neboť jejich nedodržení a následné propuštění obžalovaných na svobodu může mít teoreticky daleko horší důsledky – právní i finanční.

Kárný senát nezpochybňuje velké pracovní vytížení kárně obviněného soudce, i jeho dlouhodobě vysoké výkony, konstatuje však, že obviněný soudce v projednávané věci neprokázal, že vzhledem k podmínkám výkonu činnosti nebyl schopen předložení stížností městskému soudu v přiměřené lhůtě zajistit.

V. Závěr

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárný senát dospěl v projednávané věci k závěru, že kárně obviněný soudce zaviněně porušil své povinnosti uložené mu trestním řádem, a vzhledem k závažnosti tohoto porušení tím spáchal kárné provinění ve smyslu citovaného § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Při úvaze, jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, hodnotil kárný senát závažnost kárného provinění, okolnosti jeho spáchání a skutečnosti týkající se osoby kárně obviněného soudce. Kárné provinění bylo již výše kárným senátem označeno za závažné, a to vzhledem k povaze institutu vazby a důsledkům, které mohou opožděným rozhodováním o vazbě nastat. Ve prospěch kárně obviněného soudce naopak dle názoru kárného senátu nebylo možno opomenout celkovou složitost projednávané věci, ve které soudce činil v podstatě každý den někdy i několik úkonů a s věcí neustále pracoval. Jak je uvedeno výše, tato skutečnost nemůže mít vliv na hodnocení porušení povinností soudce jakožto kárného provinění, ale je možno k ní přihlídnout jako k polehčující okolnosti při rozhodování o kárném opatření. Dále bylo nutno přihlídnout k dlouhodobě vysokému pracovnímu vytížení JUDr. R. Kárný senát se ztotožnil i s názorem kárně obviněného soudce, že je na něho nutno hledět, jako by se proti němu vedlo první kárné řízení před soudem.

Navrhovatel ve svém návrhu žádal kárně obviněnému soudci uložit kárné opatření snížení platu dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. Kárný senát není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.). Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem, zejména při zvážení všech polehčujících okolností, kárný senát dospěl k závěru, že za shledané kárné provinění je dostatečné uložení kárného opatření podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. v podobě důtky.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu